

Ewa Dykty-Lewandowska

Jak uczyć prawa ochrony środowiska

Humanistyka i Przyrodoznawstwo 6, 242-243

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JAK UCZYĆ PRAWA OCHRONY ŚRODOWISKA

Leszek Mering: *Prawo ochrony środowiska*,
Wydawnictwo Prawnicze Lex,
Sopot 1998, ss. 832.

Prezentowana książka Leszka Meringa z serii „Materiały do nauki” stanowi cenne dopełnienie podręczników z zakresu ochrony środowiska. Jest to drugie, poprawione, uzupełnione i uaktualnione jej wydanie. Praca zawiera podstawowe regulacje z zakresu prawa ochrony środowiska obowiązującego w Polsce. Składa się z czterech działów, zwanych częściami.

Część pierwsza zawiera plan zajęć. Poszczególne tematy, poczynając od zagadnień ogólnych, wprowadzają stopniowo w problematykę prawną ochrony środowiska poprzez przedstawienie ogólnych założeń tej ochrony, ukazanie pozycji prawa ochrony środowiska w systemie prawnym RP, prawnoustrojowych podstaw ochrony środowiska i ochrony środowiska w świetle prawa międzynarodowego. Następnie podejmowane są zagadnienia szczegółowe: prawna ochrona środowiska przed uciążliwościami, przed promieniowaniem, konserwatorska ochrona przyrody, prawna ochrona wód i środowiska morskiego, prawna ochrona gruntów rolnych, lasów i gruntów leśnych, aspekty rolnictwa ekologicznego, zasady gospodarowania zasobami świata roślinnego i zwierzęcego, ochrona powietrza przed zanieczyszczeniem, zaczynając od cywilnoprawnych i karnych środków tej ochrony, a kończąc na ukazaniu zabiegów potrzebnych do harmonizacji polskiego prawa ochrony środowiska ze standardami europejskimi. Przy przedstawianiu poszczególnych tematów Autor uwzględnił, oprócz związłego planu działania i wykazu podstawowej literatury, również przepisy prawne, zawierające regulacje odpowiadające danej tematyce.

Część druga to już zbiór aktów prawnych, uzupełnionych i uaktualnionych, część trzecia to pytania kontrolne, ostatnia część pozycji zawiera słownik podstawowych pojęć. Działy te są nader cenne i bardzo praktyczne, zapewne spotkają się z zadowoleniem szczególnie studentów, oszczędzając czas, który musieliby oni spędzić w czytelnich na wyszukiwaniu nowelizacji potrzebnych aktów prawnych, sięganiu po słowniki, leksykony itd., aby móc efektywnie uczestniczyć w zajęciach

dydaktycznych (część II i IV), a dział trzeci wskazuje studentom drogę do uzyskania bardzo dobrych wyników z obowiązkowego przedmiotu.

Poszczególne części pracy to jej atuty. Praca pomyślana została jako pomoc dla studentów w nauce przedmiotu objętego programem studiów prawniczych, co przesądziło o jej charakterze (a w tym i zawartości). Uniwersalne walory publikacji nie wykluczają jednak tego, by służyła wszystkim zainteresowanym określoną tematyką, a więc nie tylko studentom. Może ona stanowić cenną pozycję propedeutyki ochrony środowiska albo równie cenną pomoc naukową dla działaczy ekologicznych, nauczycieli, wychowawców, pedagogów wypracowujących swoje indywidualne programy w ramach zajęć szkolnych, w działalności kół naukowych, seminariów, sesji naukowych. Każdy poważnie zainteresowany sprawami ochrony środowiska znajdzie w tej pozycji niezmiernie ważne uzupełnienie swej wiedzy.

Ewa Dykty-Lewandowska